

Al setembre, o s'assequen les fonts o s'emporten los ponts

? Llibertat, amnistia i estatut d'autonomia! No paràvem de cridar-ho. Era setembre de 1977. El dia 10 al vespre, la manifestació unitària que demanava eleccions al Parlament i el retorn del president Josep Tarradellas va acabar a la plaça Major de Manresa. Hi ha una foto a la portada del Volum I (1975-1983) de la *Història Gràfica de Manresa. La Transició*, d'Àngels Fusté, Jordi Grané i Jordi Sardans, Edicions Parcir, Manresa 1995, que en dona testimoni. En aquell acte ja vèiem el gran lluitador per les llibertats Josep Camprubí i Casas fent ús de la paraula! L'endemà, cap a Barcelona amb el 2 cv i traient la senyera per la finestra. Era la famosa Diada del milió de manifestants! Va ser la primera manifestació autoritzada després de la mort d'en Franco a Barcelona. Es respirava llibertat i germanor. Però tothom tenia el dubte de si Tarradellas volia o no l'Estatut. Divuit dies més tard es restablí la Generalitat i sis setmanes després de l'11-S, i provinent de Madrid, arribava a la plaça de Sant Jaume el president Tarradellas. Conscient dels dubtes que plantejava el seu retorn pactat a Madrid i després del conegut «Ja soc aquí», va reblar: «Jo també el vull, l'Estatut».

Tanmateix, aquest 11 de setembre l'he viscut com el més aspre, desagradable i sectari dels darrers anys, amb insults molt grossos a ex-presos polítics i gent diversa. Res a veure amb els xiulets habituals a l'ofrena floral a Rafael de Casanova o al Fossar de les Moreres. Els insults d'enguany destil·laven intolerància i odi. Semblava que els insultadors habituals de Twitter haguessin pres Barcelona. Quina colla per fer junts una República... Crec que la divisió real i dura dins de l'independentisme no és entre els republicans i els nacionalistes, sinó dins del mateix grup de, curiosament, 'Junts', amb grans discussions i guirigalls en tots els temes que no sigui 'no surrender': aeroport, Diputació de Barcelona, pactes en consells comarcals i municipis, escola concertada, privatització de la salut, impost de successions... És a dir, en la política diària. I això ja comença a fer-se molt pesat per a molts i ens pot acabar passant factura a tots.